

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravilstvu v tiskarni sv. Cirila, koroško ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisni se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Deželni zbor v Gradcu.

Zadnji četrtek je bila v deželnem zboru znamenita seja in nam jasno kaže, da nam v Gradcu nikoli solnce narodne sreče ne vzide. Grof Stürgkh je poročal o ljudski šoli in je priporočal, naj se poročilo dež. odbora o njej vzame na znanje, ali še tudi mu naroči, da skliče še to leto shod veljavnih mož v posvetovanje, kako se naj vravna in kjer je treba, vzviša ljudskim učiteljem njih plača.

Nato povzame besedo posl. Robič ter pravi, da je šola draga in stane brez prave potrebe veliko denarja, kajti ni bilo nobene sile za to, da so nabili šole po mestih in na kmetih — vse na eno kopito. To jih dela drage in še več drugih sitnob izhaja iz te napake. Prošnje učiteljev pa so vredne, da jih dež. zbor usliši, samo da se stroški, ki jih bode za to treba, naj nikar ne vržejo na zemljiščne davke. Dež. odbornik vit. Schreiner pritrđi temu, a dr. Starkel, poslanec Slov. Gradca, Marenberga, Mute itd., toži čez zatiranje Nemcev na Spodnjem Štajarju in hoče, naj dobijo krajni šolski sveti v mestih in trgih več moči pri imenovanju učiteljev. Tako dobijo potem lažje nemških učiteljev!

Poslanec dr. Srnec mu odvrne ter pravi, da izmed Slovencev pač nihče ne misli na poslovenjevanje nemških otrok, spiramo pa se temu, da nam vlačijo slov. otroke v nemške šole. To pa se godi, ako se napravljajo v slov. občinah nemške šole ter s tem n. pr. v Vojniku silijo slov. otroci va-nje, da se prelevijo v jančarje. Učitelj ni veliko vreden, ako zataji svoj narod, s tacim si tudi nemško ljudstvo ne pomaga veliko. Če se pa nemški otroci naučijo slovenski, to jim pač ne bode v škodo!

Ker je dr. Serneč omenil nemške šole v Vojniku in pri tem povedal, kako je tam c. kr. okr. glavar, dr. Wagner, iskal nemških otrok za-njo, zato plane sedaj novi poslanec za Celje, dr. Wokaun, kar po koncu ter očita Slovincem natolcevanje, češ da je c. kr. okr. glavar izboren uradnik, ki zasluži zaupanje vlade. Kar se torej njemu očita, to je krivo in je tako natolcevanje, kakor je pri Slovincih že sploh v navadi.

Za njim je govoril posl. dr. Kotzbeck ter je zagovarjal šolo pri Sv. Petru v Gorenji Radgoni. Pri tem je celó krivico očital šolski oblasti, ker je opomenila tamošnje učitelje na njih krivo poučevanje. Posl. dr. Dečko je zavrnil dr. Kotzbecka ostro, pa je tudi dr. Wokaunu povedal rezkih zavoljo njegove besede, da je »natolcevanje pri Slovincih sploh v navadi«. Kaj pa, da taka beseda, očitiranje natolcevanja, zasluži v resnici zaničevanje, če tudi dež. glavar misli, da ne! Mi stopimo v tem rajši na stran posl. dr. Dečka ter sodimo, da tudi dr. Wokaun, pristav c. kr. okr. sodnje v Celju,

nima pravice do besede, ki tako hudo žali slov. ljudstvo, tudi v deželnem zboru ne.

Dr. Jurtela zavrne na to v mirni besedi posl. dr. Starkel ter pravi, da slov. stranka nikjer in nikogar ne ovaja, pač pa dela tako dr. Starkel, če očita šolskima nadzornikoma, dr. Jarzu in J. Rannerju, da sta preveč slov. šoli prijazna. Tudi ces. namestnik, baron Kübeck, misli, da se dela šolskim oblastim krivica, ako se jim očita, da ne storijo svoje dolžnosti, ali pa kedaj le kateri stranki kaj na ljubo.

Se ve, da se je poročilo o ljudski šoli vzelo potem na znanje, ne pa še predlog dr. Starkel, da se šolska postava izpremeni — nemškutarjem na ljubo. Za to še ni ugodna ura, ali gotovo je, da pride prej ali slej dež. odbor s kacim načrtom za tako izpremembo pred gg. poslance, kajti gospóda v dež. odboru ima tanka ušesa, kjer gre za nemško šolo.

Obletnica „katoliškega političnega društva“ konjiškega.

Nedelja dne 28. januarja t. l. bila je zares pomenljiv dan za Konjice. Ob treh popoldne zbralo se je nad 150 udov našega kat. političnega društva k letnemu zborovanju. Prvomestnik č. g. Jernej Voh pozdravijo zbrane s krščanskim pozdravom »hvaljen bodi Jezus Kristus« in otvorijo zborovanje. V daljšem govoru razložijo zgodovino in velik pomen kat. političnih društev sploh, posebno pa našega društva. Bili so njegov tajnik, ko se je to društvo dne 29. januarja 1871 v Konjicah slovesno otvorilo. Naše društvo bilo je vedno delavno, ter se je spricalo v resnici katoliško, vdano sv. očetu, poslušno svojemu škofu. Ono je pa tudi politično, a ne pozna druge politike, kakor ono, ki meri na to, da bi bila naša mila Avstrija vsem svojim narodom jednako pravična in bi se razcvetala pod mogočnim žezlom, pod svetlim vladarjem iz hiše Habsburške.

Potem v navdušenjem sprejetem govoru bila je volitev društvenega odbora za 24. društveno leto. Soglasno so bili potrjeni vlč. g. J. Voh, nadžupnik, prvomestnikom, g. Janez Rudolf, prvomestnikovim namestnikom, č. g. kaplan Marko Tomažič, tajnikom, dr. Iv. Rudolf, odvetnik v Konjicah knjižničarjem, č. g. kaplan Friderik Kukovič, blagajnikom, njegovim namestnikom g. Franc Napotnik, p. d. Lipak. Pri tem opomnim, da so tukajšnji č. gg. nadžupniki in kapelani vedno opravljali zgoraj omenjene službe. Gotovo je njihovo delovanje največ zaprečilo, da naše društvo ni zadremalo, kakor mnogo podobnih društev po Slovonskem. V odbor so se dalje izvolili še sledeči posestniki: Jakob Klinc z Prege, Jurij Štano iz Konjiške vasi in Jurij Polnik,